

Η ΕΞΟΔΙΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΑΓΙΟΝΙΚΟΔΗΜΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΕΙΣ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ ἢ ΕΞΟΔΙΟΥ &

ΔΥΟ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΑ (ΑΠΟΚΡΕΩ & ΠΡΟ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ) Πρὸς
Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου Κεφ. Δ΄ 13-17

Ἄδελφοί μου, δέ θέλουμε νά ἀγνοεῖτε γιά τούς κεκοιμημένους λέει ὁ θεῖος Ἀπόστολος γιατί ἂν καί πρὶν εἶχε μιλήσει στούς Θεσσαλονικεῖς γι' αὐτό ὅμως τώρα ἀνακαλύπτει καί τούς ξεσκεπάζει ἓνα μυστηριῶδες νόημα γιά τή ἀνάσταση ἢ ἐπειδή ἤξεραν κι αὐτοί ὅλη τή γνώση γιά τήν ἀνάσταση ἀλλά θρηνοῦσαν ὑπέρ τό πρέπον δηλαδή τούς κεκοιμημένους καί ἀποθανόντες ἀδελφούς καί γιά τοῦτο τώρα ὁ Ἀπόστολος διορθώνει τό σφάλμα αὐτοῦ πολλὰ πράγματα ὅταν δέν τά ξέρουμε μᾶς λυποῦν κι ἀφοῦ τά μάθουμε ἐλευθερωνόμαστε ἀπό τή λύπη τους καί γι' αὐτό ὁ Παῦλος λέει ὅτι δέ θέλω νά μὴν ξέρετε ἀδελφοί καί δέν εἶπε γιά τούς ἀποθανόντες ἀλλά γιά τούς κεκοιμημένους ὥστε νά δείξει ὅτι καί ἀπό αὐτό τό ὄνομα πού λαμβάνουν οἱ Χριστιανοὶ κεκοιμημένοι φανερώ- νουν ὅτι θά ἀναστηθοῦν ἀφοῦ φυσικά ὁποῖος κοιμᾶται πρόκειται καί νά σηκωθεῖ. Ὡστε νά μὴ λυπάστε ὅπως οἱ ὑπόλοιποι πού δέν ἔχουν ἐλπίδα λέει ἀκολουθῶς γιατί ἐκεῖνοι λέει πρέπει νά λυποῦνται καί νά θρηνοῦν μέ ὑπερβολή δηλαδή τούς ἀποθανόντες ὅσοι δέν ἔχουν ἐλπίδα. Τίνος; Τῆς ἀναστάσεως δηλαδή τῶν νεκρῶν τῶν θρηνουμένων ἀπ' αὐτούς δηλαδή οἱ ἄπιστοι καί ἀσεβεῖς κι ὄχι σεῖς οἱ Χριστιανοὶ πού ἔχετε ἐλπίδα ὅτι πρό- κείται νά ἀναστηθεῖτε μέ ἀφθαρσία καί δόξα γιά νά μὴ λυπάστε ἔτσι ὅπως λυποῦνται καί οἱ ὑπόλοιποι πού δέν ἔχουν ἐλπίδα δηλαδή μὴ λυπάστε τόσο πολύ καί μέ ὑπερβολή ὅπως τόσο πολύ καί μέ ὑπερβολή λυποῦνται ὅσοι δέν ἔχουν ἐλπίδα.

Ἄς ἀκούσουμε μεῖς οἱ Χριστιανοὶ τά λόγια αὐτά τοῦ Ἀποστόλου κι ἄς τρομάξουμε γιατί κλαίγοντας τούς ἐν Χριστῷ κοιμηθέντες ἀδελφούς μας πικρά κι ἄμετρα τότε γινόμαστε κι ἐμεῖς ὅμοιοι μέ τούς ἀσεβεῖς καί ἀπί- στους πού δέ ἔχουν ἐλπίδα ἀναστάσεως. Δέν ἐμποδίζει ὁ ἀπόστολος παντελῶς τή λύπη ἀλλά τήν ἀμετρία ἐκβάλλει καί μέ τήν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως ψυχαγωγεῖ. Ὅτι οἱ Χριστιανοὶ δέν πρέπει νά κλαῖνε πικρά καί νά πενθοῦν ἄμετρα γιά τούς κοιμηθέντες δικούς τους συγγενεῖς σέ πάμπολλα μέρη τό ἀποδεικνύει καί τό παραγγέλλει ὁ χρυσός Ρήτορας τῆς Ἐκκλησίας καί λόγους ὀλόκληρους γι' αὐτό συγγράφει καί ἀφορίζει ὡς εἰδωλόατρες ὅσους ἄντρες ἢ ἐκεῖνες τίς γυναῖκες πού καλέσουν μυρολογήτριες γιά νά μυρολογήσουν καί νά θρηνήσουν τούς νεκρούς τους καί ὁμοίως καί αὐτές τίς μυρολογήτριες ἀφορίζει ἂν τολμήσουν νά πᾶνε γιατί πρέπει

ἂν κανεῖς τίς μισθώσει γιά νά θρηνοῦν πολύ χρόνον νά ἀποκλειστοῦν ἀπό τήν Ἐκκλησία σάν τόν εἰδωολάτρη γιατί ἂν τόν πλεονέκτη εἰδωολάτρη ἀποκαλεῖ ὁ Παῦλος πολύ μᾶλλον ἐκεῖνον τόν πιστό ποῦ προσφέρει τά τῶν εἰδωολατρῶν; Καί κεῖνες τίς ταλαίπωρες ἀπαγορεύουμε νά φέρνουν στίς ἐκφορές τῶν πιστῶν ὥστε νά μή καταλήξουμε νά θρηνοῦμε ὄντως τά δικά μας κακά. Καί γιατί Χριστιανέ νά κλαῖς πικρά καί νά θρηνεῖς πάνω ἀπό τό πρέπον τούς κοιμηθέντες; Δέν ἀκοῦς ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ψάλλει ὕμνους καί εὐχαριστίες στό Θεό γιά τό θάνατο τῶν κοιμηθέντων; Καί τά ψαλίσματα τί εἶναι ἄλλο παρά σημάδια χαρᾶς καί εὐθυμίας; Δέ βλέπεις πού ἀνάβουμε λαμπάδες φωτεινές καί μέ αὐτές προβαδίζουμε τούς κοιμηθέντες ἀπό τόν κόσμο τοῦτο ὡς ἀθλητές καί στρατιῶτες; Καί οἱ λαμπάδες τί ἄλλο σημαίνουν παρά χαρά καί εὐφροσύνη πού ἐμεῖς ἀπολαμβάνουμε ἐπειδή ὁ Θεός ἀπελευθέρωσε τούς κοιμηθέντες ἀδελφούς μας ἀπό τούς κόπους τῆς παρούσας ζωῆς καί τούς ἀνάπαυσε στή ζωή ἐκείνη τή μέλλουσα; Ἔτσι τό ἀποφασίζει ὁ Χρυσόγλωττος Ἰωάννης καθότι εὐθυμεῖ τις λέει; Ψαλλέτω!

Καί ἀλλοῦ ὁ ἴδιος Ἰωάννης ἐρμηνεύει καθαρότερα τί σημαίνουν ὅσα κάνουμε στούς κοιμηθέντες γιατί ἔτσι λέει στό λόγο του γιά νά μή κλαῖμε πικρά τους τελειωθέντες καί τά λόγια του λένε νά προβαδίζουμε μέ ψαλμούς καί ὕμνους τούς κοιμηθέντες γιά νά φανερώσουμε μέ αὐτό τήν εὐχαριστία πού κάνουμε στό Δεσπότη Χριστό γιά τό θάνατό τους καί μέ και- νούργια ἐνδύματα καί σάβανα τούς ἐνδύουμε γιά νά φανερώσουμε μέ αὐτά τό καινούργιο ἐνδυμα τῆς ἀφθαρσίας πού πρόκειται νά λάβουν οἱ ἀποθανόντες καί ἔλαιο ρίχνουμε πάνω τους γιατί πιστεύουμε ὅτι θά τούς γίνει ἐφόδιο καί βοήθεια στό δρόμο τῆς ζωῆς ἐκεῖ καί μέ θυμιάματα καί φωτεινά κεριά τούς συνοδεύουμε σημαδεύοντας μέ αὐτά ὅτι ἐλευθερώθηκαν ἀπό τό σκότος καί τή δυσωδία τῆς παρούσης ζωῆς καί πῆγαν στό ἀληθινό φῶς καί τήν αἰώνια εὐωδία καί κατά ἀνατολᾶς σχηματίζουμε τό σῶμα καί τόν τάφο τους φανερώνοντας μέ αὐτό τήν ἀνάσταση πού πρόκειται νά λάβουν. Κι ὁ Ἀρεοπαγίτης Διονύσιος λέει ὅτι ὁ ἀληθινός Χριστιανός ὅταν ἔρθει ὁ θάνατος δέ λυπᾶται ἀλλά χαίρεται καί εὐφραίνεται πού ἔφτασε στό τέλος τῶν ἀγώνων τῆς παρούσας ζωῆς καί μέ πολλή ἡδονή τῆς ψυχῆς μπαίνει στήν ὁδό τῆς μελλούσης ἀναστάσεως. Καί οἱ οἰκεῖοι καί συγγενεῖς τοῦ κοιμηθέντος μέ αὐτόν τόν τρόπο χαίρονται καί μακαρίζουν τόν κοιμηθέντα γιατί ἔφτασε στό τέλος τῆς νίκης καί εὐχαριστοῦν τό Θεό τόν αἴτιο τῆς νίκης αὐτῆς καί εὐχονται κι αὐτοί νά φτάσουν στό ὅμοιο τέλος κι ἔπειτα παίρνοντας τόν κοιμηθέντα τόν αἴρουν μέχρι τόν Ἀρχιερέα γιά νά τοῦ δώσει κι αὐτός στεφάνους νίκης

κι αυτός άσμένως και μέ χαρά τόν ύποδέχεται και τελειοῖ σ' αυτόν τά συνήθη στους κοιμηθέντες και νόμιμα. Κοιτάζτε άδελφοί μου ποιά άγία τάξη τελειῖ ή τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία στους κοιμηθέντες έν Χριστῷ και άκούσατε πῶς πρέπει ὁ άληθινός Χριστιανός νά δέχεται τό θάνατο και οί συγγενεῖς του μέ τί τρόπο πρέπει νά φέρονται στήν κοίμησή του; Λοιπόν σέ μία τέτοια άγία τάξη σᾶς παρακαλῶ νά μοῦ πεῖτε χωρᾶνε πιά θρηνοὶ και δάκρυα πικρά και κλαυθμοὶ ύπερμετροι; Ὅλα αυτά εἶναι βέβαια άνάξια τέτοιας άγιοπρεποῦς τῶν Χριστιανῶν διατάξεως και πίστεως τῶν έλπιζόντων άνάσταση και εἶναι χαρακτηριστικά τῶν άπίστων πού δέν έχουν έλπίδα άναστάσεως ὅπως λέει κι ὁ Απόστολος. Προσθέτω και τοῦτο ὅτι τῶν Χριστιανῶν τά λείψανα δέν πρέπει νά θάβονται μέσα σέ Ναό και Ἐκκλησία έγκαινιασμένη και μάλιστα οί κανόνες λένε οὔτε και νά κοιμόμαστε οὔτε και ζωντανοί οὔτε κᾶν στά κατηγούμενα τῶν Ἐκκλησιῶν οὔτε και νά μένουμε πόσο μάλλον οί νεκροί οί βρώμου και δυσωδίας γέμοντες;

Ὁ Αρχιερέας και ὄλοι οί Ἱερεῖς πρέπει τέλος νά άσπάζονται τόν κοιμηθέντα και οί παρόντες ᾗπαντες γιατί οικεῖος και έντιμος στους ὄντως Χριστιανούς κι αυτός πού κατά θεία ζωή τελειώθηκε! Δέν εἶναι χριστιανικό νά μή πλησιάζουν τό νεκρό αλλά ιουδαϊκό και άνάλογα πρέπει νά έπιτιμοῦνται και ὅσοι ᾗντρες και γυναῖκες πᾶνε πάνω στον τάφο και κλαῖνε ή ὅσοι δέ θέλουν νά πᾶνε νά άκούσουν τή λειτουργία ή και ᾗλλη άκολουθία γιατί εκεί διαβάστηκε και ένταφιάστηκε έπειτα κάποιος συγγενής τους! Κι ᾗν δέν πρέπει οί Χριστιανοί νά κλαῖνε πικρά και νά θρηνοῦν ᾗμετρα και περισσότερο από τό πρέπον τους νεκρούς συγγενεῖς τους ἔτσι και οί ἴδιοι οί Χριστιανοί δέν πρέπει νά μένουν τουναντίον άσυμπαθεῖς και ᾗλυποι και άναίσθητοι στους θανάτους τῶν συγγενῶν τους έπειδή τοῦτο εἶναι χαρακτηριστικό θηρίων και άναίσθητων κι ὄχι λογικῶν και αἰσθητικῶν ανθρώπων και ὄπως εἶναι ύπερβολή τό νά κλάψουμε πικρά τους άποθανόντες ἔτσι εἶναι έξίσου έλλειψη τό νά μήν κλάψουμε ὀλότελα και ύπερβολή και έλλειψη εἶναι και τά δύο κατηγορημένα κακά και ᾗρα οί Χριστιανοί πρέπει νά λυποῦνται και νά δακρύζουν λίγο στό θάνατο τοῦ συγγενῆ τους για τρία αίτια πρώτο γιατί ὁ θάνατος δέν εἶναι ἔργο και ένέργεια τοῦ Θεοῦ ᾗπαγε! Αλλά ἔργο και ένέργεια τοῦ διαβόλου και τῆς άμαρτίας κι οὔτε εἶναι φυσικό άποτέλεσμα αλλά παρά φύση άφοῦ ὁ Θεός θάνατο οὐκ έποίησε και ἔκτισε τόν ᾗνθρωπον έπ' άφθαρσία αλλά φθόνω διαβόλου εισῆλθε ὁ θάνατος στον κόσμο και γι' αυτό ὄποιος πεθάνει ύστερεῖται τό φῶς τῆς ζωῆς πού εἶναι ένέργεια τοῦ Θεοῦ και γι' αυτό νά τόν κλαῖμε ὄπως γράφεται και στήν ΠΔ επί νεκρόν κλαῦσον γιατί έξέλιπε τό φῶς! Αλλά κυριότερο αίτιο για τό ὄποιο οί

Χριστιανοί πρέπει να λυποῦνται λίγο στους θανάτους τῶν συγγενῶν τους εἶναι γιατί αὐτοί ὡς ἄνθρωποι εἶχαν ἁμαρτίες καί ἡ ἁμαρτία χωρίζει τήν ψυχή ἀπό τό Θεό καί γιά τοῦτο εἶναι ἄξια λύπης καί δακρύων καί ὅσο περισσότερο ἡ ζωή τῶν ἀποθανόντων εἶναι πονηρή τόσο περισσότερο πρέπει νά γίνεται καί ἡ λύπη ὑπέρ αὐτῶν καί μάλιστα ἂν αὐτοί δέν πέθαναν μέ τήν πρέπουσα προετοιμασία τῆς ἀληθινῆς διορθώσεως καί μετανοίας ἐξομολογήσεως καί μεταλήψεως τῶν θείων μυστηρίων ἀφοῦ τέτοιους ἀνθρώπους ἐννοεῖ καί στήν ΠΔ παιδί μου γιά τό νεκρό κατάγαγε δάκρυα καί ἔναρξε θρήνο σά νά πάσχεις δεινά καί πίκρανε κλαυθμό καί θέρμανε κοπετό καί μνήσθητι τό κρίμα του γιατί ἔτσι καί τό δικό σου (θά εἶναι) ἐμένα χτές καί σένα σήμερα (ἢ σήμερα ἐγώ αὔριο ἐσύ)! Καί ἐξιλεώνεται ὁ Θεός μέ τούς ἀποθανόντες γιά τή λύπη καί τά δάκρυα πού ἐκχέονται ὑπέρ τῶν ἁμαρτιῶν τους ἀπό τούς ζῶντες ἀνθρώπους καί τελευταῖο γιατί ἂν τά ἄλογα ζῶα λυποῦνται μέ φυσικό τρόπο πολλά μάλιστα καί δακρῦζουν ὅταν χωρίζονται τό ἓνα ἀπό τό ἄλλο πολύ περισσότερο πρέπει μέτρια νά λυποῦνται γιά τό χωρισμό τῶν ἀποθανόντων συγγενῶν τους οἱ λογικοί ἄνθρωποι ἐπειδή εἶπε καί ἓνας ἀπό τούς Πατέρες ὅτι εἶδα ἀκόμα καί βόδι νά δακρῦζει ὅταν τό χάρισαν ἀπό τό ὁμόζυγό του!

Αὐτά πού λέμε τά βεβαίωσε καί ὁ Κύριος ὅταν δάκρυσε στό θάνατο τοῦ Λαζάρου γιά νά μᾶς δώσει παράδειγμα καί νομοθεσία οὔτε νά εἶμα- στε ὀλότελα ἀσυμπαθεῖς καί ἄλυποι στό θάνατο τῶν συγγενῶν μας ἀλλά οὔτε πάλι καί φιλολυποὶ καί πολύθρηνοι σ' αὐτούς. Καί τό βεβαιώνει καί ὁ μέγας Βασίλειος λέγοντας ὅτι ὁ Κύριος ὑπερβολικά τήν ἀσθένειά μας φρόντισε στά πάθη θέτοντας ὄρια καί μέτρο γιά τό ἀσυμπαθές ὡς θηριῶδες ἀλλά καί γιά τό φιλόλυπο καί πολύθρηνο ὡς ἀγενές ἐπιδακρῦζοντας μέ τό φίλο Του ἐπιδεικνύοντας τήν κοινωνία τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καί μᾶς ἐλευθέρωσε καί ἀπό τίς δύο ὑπερβολές ὥστε οὔτε ὑπερβολικά εὐαίσθητοι νά εἶμαστε στά πάθη ἀλλά οὔτε καί ἀναίσθητοι στά λυπηρά. Ἴσως τό δάκρυ τοῦ Κυρίου μας δέν εἶναι νομοθεσία γιά νά θρηνοῦμε ἀλλά μέτρο εὐσχημονέστατο καί κανόνας ἀκριβῆς σύμφωνα μέ τό ὅποιο πρέπει σεμνά καί εὐσχημόνως τά λυπηρά νά ὑποφέρουμε μέσα στά ὄρια. Οὔτε ἐπομένως στίς γυναῖκες οὔτε καί στους ἄντρες ἐπιτρέπεται τό φιλοπενθές καί πολυδάκρυ ἀλλά νά δακρῦζουμε στά λυπηρά καί μικρό δάκρυ νά ἀποστάζουμε καί τοῦτο ἡσυχᾶ ἡσυχᾶ οὔτε μέ ἀναφιλητά οὔτε μέ ὀλολυγμούς οὔτε διαρρηγνύοντας τά ἱμάτια ἢ καί στάχτη νά ρίξουμε πάνω μας! Αὐτά ταιριάζουν σέ ἀπαιδευτούς στά ἀνθρώπινα. Στους ἀπλούς θανάτους τῶν Χριστιανῶν λοιπόν ἔτσι μέ μέτρο πρέπει νά λυπούμαστε καί νά δακρῦζουμε ἀλλά στους θανάτους τῶν Ἁγίων

όλοτελα δέν πρέπει νά λυπούμαστε αλλά μάλιστα καί νά χαιρόμαστε πνευματικά καί νά έορτάζουμε έπειδή οί Άγιοι εἶναι φανερά νικητές τῆς άμαρτίας πού άξίζει λύπη καί δάκρυα πολλά ένῶ ὁ θάνατός τους εἶναι φανερά πρόξενος ζωῆς. Τί λοιπόν μακάριε Παῦλε; Γιά τοῦτο δέ θέλεις νά άγνοοῦν γιά τούς κε- κοιμημένους μόνο γιά νά μή λυποῦνται; Καί πῶς λές καλύτερα ὅτι δέ θέλεις νά μήν άγνοοῦν γιά νά μή κολαστοῦν αλλά γιά νά μή λυποῦνται; Ναί μᾶς άπαντᾶ. Ἐγώ τούς λέω νά μή λυποῦνται γιά τούς κεκοιμημένους γιατί ἡ λύπη αὐτή δηλαδή ἡ ὑπερβάλλουσα τούς προξενεῖ κόλαση. Ἄν πιστεύουμε λοιπόν ὅτι ὁ Χριστός πέθανε καί άναστήθηκε ἔτσι κι ὁ Θεός ὅσους κοιμήθηκαν μέ τόν Ἰησοῦ θά φέρεي μαζί Του γιατί ὅπως λέει ὁ Θεός άνέστησε τόν Κύριο Ἰησοῦ πού σωματικά ἔπαθε καί πέθανε ἔτσι θά μᾶς άναστήσει καί μᾶς. Κοίταξε άναγνώστη πῶς γιά τόν Κύριο έπειδή ἔγινε ἡ άνάστασή Του γιά τοῦτο λέει θαρρετά ὁ Ἀπόστολος ὅτι πέθανε ένῶ γιά μᾶς έπειδή ἡ άνάστασή μας άκόμα δέν ἔγινε αλλά πρόκειται νά γίνει γιά τοῦτο λέει τούς κοιμηθέντες γιά νά φανερώσει μέ τό ὄνομα τῆς κοιμήσεως ὅτι θά έγερθοῦν καί θά άναστηθοῦν. Λέει ὁ προφητάναξ μήπως δέν πρόκειται πιά νά έγερθεῖ ὁ κοιμώμενος; Καί ὁ σοφός Φώτιος τό ἴδιο λέει –ὅπως κι ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἐδῶ– ὅτι δηλαδή ὅταν ὁμιλεῖ ὁ Παῦλος γιά τό Χριστό θάνατο άποκαλεῖ τό θά- νατό Του αλλά γιά τή δική μας τελευτή κοίμηση τόν άποκαλεῖ καί ὄχι θά- νατο γιατί κι ἐδῶ τρεῖς φορές πού άναφέρει τήν τελευτή τῶν ανθρώπων πουθενά δέ λέει θάνατο αλλά κοίμηση ὥστε νά παρηγορηθοῦν μέ τήν ὀδυ- νη άφοῦ ὅπου προχώρησε ἡ άνάσταση μέ θάρρος άποκαλεῖ θάνατο αλλά ὅπου έλπίδα άκόμα περιμένει άποκαλεῖ κοίμηση παργορώντας μας μέ τήν ὀνομασία αὐτή καί χρηστές έλπίδες δίνοντάς μας έπειδή ὅποιος κοιμᾶται ὀπωσδήποτε θά ξυπνήσει καί άφοῦ ὁ θάνατος δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά μαρκοχρόνιος ὕπνος. Καί ἄρα ὁ Ἰησοῦς θά γίνει μεσίτης τῆς άναστάσεώς τους καί θά τούς παραστήσει στό πρόσωπο τοῦ Πατρός καί ὁ Θεός θά φέρει στή δόξα Του καί στή βασιλεία Του ὅσους κοιμήθηκαν –δηλαδή τούς πιστούς καί δικαί- ους Χριστιανούς– μέ τόν Ἰησοῦ έπειδή οί δίκαιοι Χριστιανοί ἔχουν τό Χριστό κάτοικο στήν καρδιά τους μέ τήν Πίστη καί τή χάρη καί κοι- μοῦνται καί πεθαίνουν μέ τόν Ἰησοῦ. Ἐπομένως γιά τήν μερική άνάστα- ση ὁμιλεῖ ἐδῶ ὁ Παῦλος δηλαδή γιά τήν άνάσταση τῶν πιστῶν μέ δόξα πού θά γίνει μέ τόν Κύριο καί γιά τήν άνάσταση τῶν δικαίων πού τελειώθηκαν μέ πίστη καί χάρη άφοῦ αὐτούς ὁ Θεός θά φέρει μαζί Του μέ τόν Ἰησοῦ δηλαδή θά άρπάξει από κάθε μέρος τοῦ κόσμου μέ τίς νεφέλες μαζί μέ τόν Κύριο. Γιά τή μερική λοιπόν άνάσταση ὁμιλεῖ τήν ὁποία δέ γνώριζαν οί Θεσσαλονικεῖς κι ὄχι γιά τήν κοινή άνάσταση ὅλων τῶν ανθρώπων έπειδή γι' αὐτήν ἤξεραν.

Θέλει επομένως ὁ Ἀπόστολος τώρα νά παρηγορήσει τούς Χριστιανούς ἀποδεικνύοντάς τους ὅτι ἡ ἀνάστασις τῶν πιστῶν θά γίνει μέ τιμές καί δόξα πολλή καί ἀπό αὐτό νά τούς πείσει νά μή λυποῦνται γιά τούς κεκοιμημένους ἐπειδή ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καί πιστοί καί ἄπιστοι θά ἀναστηθοῦν ἀλλά δέν θά ἀναστηθοῦν καί ὅλοι μέ δόξα καί τιμή παρά μόνον οἱ πιστοί δηλαδή ὅσοι τήν πίστη εἶχαν συντροφευμένα μέ τά καλά ἔργα δηλαδή οἱ δίκαιοι.

Ἐπειδή θά ἔλεγε ὁ Ἀπόστολος ἓνα παράδοξο πράγμα γιά τοῦτο τό κάνει ἀξιόπιστο μέ τό λόγο τοῦ Κυρίου. Δέ σᾶς λέω Χριστιανοί λέει ἀπό μόνος μου αὐτό πού θά σᾶς πῶ ἀλλά τό ἔμαθα ἀπό τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό κι ἐπειδή ὁ θεόπνευστος Παῦλος τόσο τό λόγο αὐτό ἄκουσε ρητῶς καί αὐτολεξεί ἀμέσως ἀπό τό Διδάσκαλό του Χριστό μέ ἀποκάλυψη δηλαδή καί θεία ἔμπνευση ὅσο καί κεῖνον δηλαδή τό μακάριο εἶναι νά δίνεις παρά νά λαμβάνεις ὅπως ἀναφέρεται στίς Πράξεις ἐνῶ τά ἄλλα λόγια πού ἔλεγε ὁ Παῦλος τά ἔλεγε μέ φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀλλά ὄχι ὅμως καί ρητά καί μέ τίς ἴδιες λέξεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Λένε οἱ ἱεροί Θεολόγοι ὅτι ὅπως ἓνα γράμμα μπορεῖ κανεῖς μέ δύο τρόπους νά τό στείλει σέ ἄλλον ἢ νά ὑπογορεύσει τό κείμενο ἢ νά πεῖ στό γραφέα μόνο τό νόημα πού θέλει νά γράψει καί νά τόν ἀφήσει νά τό ἐκθέσει μέ τό δικό του τρόπο καί φράσεις καί λόγια ἔτσι καί τό Ἅγιο Πνεῦμα ἢ ὅλα τά λόγια της ΑΓ ὑπαγόρευσε καί τῆς ΠΔ καί τῆς ΚΔ τῆς ὁποίας μέρος εἶναι καί οἱ Ἐπιστολές τοῦ θείου Παύλου –ὅπως τό μαρτυροῦν πολλοί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ὁ Θεοφόρος Ἰγνάτιος καί ὁ Ἰουστίνος καί ὁ Κλήμης Ἀλεξανδρείας καί ὁ θεῖος Χρυσόστομος καί ἄλλοι– ἢ μόνο τά μυστηριώδη καί κυριότερα λόγια τῶν Γραφῶν ὅπως λένε ἄλλοι πάλι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί τά ἱστορικά ἄλλωστε συνέγραψαν μέ ἐπιστασία καί φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ τό δικό τους ὄνομα ἀλλά ἡ δια-φορά εἶναι μικρή ἀφοῦ καί οἱ δύο φρονοῦν ὅτι τά κυριότερα μέρη τῶν Γραφῶν ἔγραψαν ἐμπνευσμένοι ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα καί καθ' ὑπαγόρευσιν μάλιστα γιὰ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο ἦταν παρόν κι ἐνοίκησε στούς θείους Συγγραφεῖς! Καί ἄρα γιά τοῦτο καί ὅλα στίς θεῖες Γραφές καί ἀκολούθως καί ὅλες οἱ Ἐπιστολές αὐτές ἐδῶ του Ἀποστόλου Παύλου εἶναι θεόπνευστα ρήματα Θεοῦ καί ὁ Θεός ἀληθής καί γι' αὐτό ἄλλωστε καί ὁ ἀπόστολος θεόπνευστη ὀνομάζει κάθε ἱερά Γραφή καί πᾶσα Γραφή θεόπνευστος βέβαια καί ὁ Θεός ἀληθής ἐνῶ πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης! Πᾶσα Γραφή θεόπνευστος καί ὠφέλιμος λέει ἄλλοῦ λοιπόν καί αὐτή εἶναι ἡ παρηγοριά στούς Χριστιανούς ἡ μεγαλύτερη ἀπό ὅλες δηλαδή ἡ ὠφέλεια ἀπό τήν ἀνάγνωσις τῶν θείων Γραφῶν καί πάλι στήν ΠΔ γράφεται ἐμεῖς οἱ

ἀπροσδεεῖς –αὐτάρκεις– αὐτῶν ἔχουμε παράκληση τὰ βιβλία τὰ ἅγια
στά χέρια μας! Καί ὁ μέγας Βασίλειος γράφει ὅτι κάθε Γραφή θε-
όπνευστη καί ὠφέλιμη ἐπειδή συνεγράφη ἀπό τό Πνεῦμα γιά νά εἶναι
ὅπως ἀκριβῶς ἓνα κοινό ἰατρεῖο τῶν ψυχῶν ἀπό ὅπου ὁ καθένας μας
τό ἴαμα τοῦ πάθους μας διαλέγει! Καί μάλιστα ἐπειδή Θεός τό Πνεῦμα
τό Ἅγιο καί θεόπνευστη καί ἡ Γραφή γιατί ὄχι ἀπό θέλημα ἀνθρώπου
προφήτεψαν ἀλλά ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα ἅγιοι ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ καί
ἔλεγαν οἱ προφῆτες στήν ΠΔ τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός καί αὐτά
συνέλεξε ὁ Παῦλος ὅσα λάλησε ὁ Πατήρ καί ὁ Υἱός καί τό Ἅγιο
Πνεῦμα ὥστε νά εἶναι θεόπνευστη ἡ συγγραφή του. Ὅ,τι λέει κι ἄλλοῦ
ὁ μέγας Παῦλος δηλαδή ἐν ἀτόμῳ καί ριπῇ ὀφθαλμοῦ –ὄλα θά γίνουν
σέ ἄτμητο καί ἀδιαίρετο χρόνο σέ μία στιγμή καί ὅσο νά κλείσει
κανεῖς τά βλέφαρα τῶν ὀφθαλμῶν του πράγμα γεμάτο θαυμασμό καί
ἐκπληξη πῶς σώματα σάπια καί διαλυμένα ἐδῶ καί τόσα χρόνια νά
ἀναστηθοῦν καί μάλιστα τόσο γρήγορα ὅπως θά ἀκουστεῖ ἡ φωνή!–
αὐτό τό ἴδιο μέ ἄλλες λέξεις λέει ἐδῶ πάλι ἐπειδή φαίνονταν δύσκολο
καί πάνω ἀπό τούς ὅρους τῆς φύσεως νά ἀναστηθοῦν οἱ νεκροί πού
ἔχουν πρό πολλοῦ καταπέσει καί διαφθαρεῖ καί γιά τοῦτο λέει ἐδῶ ὁ
Παῦλος ὅτι οἱ τότε ἀκόμα ζωντανοί δέ θά προλάβουν στήν ἀνάστασι
ὅσους πρό πολλοῦ πέθαναν καί διαλύθηκαν νεκρούς δηλαδή δέ θά
προφθάσουν νά ἀλλαγοῦν καί νά ἀφθαρτιστοῦν οἱ τότε ζῶντες πρίν
ἀπό τούς παλιά ἀποθανόντες; Ὅχι ἀλλά κι ἀπό τά δύο μέρη τήν ἴδια
στιγμή θά ἀφθαρτιστοῦν γιατί ὅπως εἶναι εὔκολο στό Θεό νά
ἀφθαρτίσει τούς ἀκόμα ζῶντες ἔτσι καί Τοῦ εἶναι ἐξίσου εὔκολο καί νά
ἀφθαρτίσει μέ τήν ἴδια ροπή καί ὅσους πρό πολλοῦ ἔχουν πεθάνει καί
πρό πολλῶν ἐτῶν καί διαλυθεῖ στά στοιχεῖα. Ἡ ἀλλαγὴ κι ἡ ἀφθαρσία
ὄσων ζοῦν τότε θά γίνει διπλή τῶν δι- καίων γιά τήν αἰώνια ζωὴ καί
τῶν ἁμαρτωλῶν γιά τήν αἰώνια κόλασι. Ἀλλά λέγοντας ὁ Παῦλος
ἐμεῖς οἱ ζῶντες δέν ἐννοεῖ γιά τόν ἑαυτό του ἀφοῦ κι αὐτός δέ θά ζεῖ
μέχρι τήν κοινή ἀνάστασι παρά τό λέει γιά τούς ἄλλους Χριστιανούς
πού θά βρεθοῦν τότε ζωντανοί καί γιά τοῦτο πρόσθεσε καί τό οἱ
περιλειπόμενοι στήν παρουσία τοῦ Κυρίου ἐπειδή στό δικό του
πρόσωπο φανερώνει ὁ Ἀπόστολος ὅσους τότε βρεθοῦν Χριστια-
νοῦς. Ὁ μακάριος ὁμως Μεθόδιος ζῶντες ἐννοεῖ τίς ψυχές καί κοιμηθέ-
ντες τά σώματα τοῦτο διδάσκοντας ὅτι οἱ ζῶσες ψυχές δέ θά προλάβουν τά
σώματά τους πού πρό πολλοῦ ἔχουν διαφθαρεῖ ἐπειδή πρῶτα
ἀνασταίνονται τά σώματα γιά νά τά ἀπολάβουν οἱ ψυχές πού λέει ὅτι
περιλείπονται καί ἀπομένουν ἕως τήν παρουσία τοῦ Κυρίου ὡς
ἀθάνατες.

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μέ κέλευσμα καί φωνή Ἀρχαγγέλου καί μέ

σάλπιγγα Θεοῦ θά κατέβει ἀπό τόν οὐρανό λέει δηλαδή μὴν ἀπιστήσετε σέ ὅ,τι σᾶς λέω Χριστιανοί ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θά τό προστάξει. Πῶς θά τό προστάξει; Μέ φωνή τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ τοῦ μεγάλου ἄρχοντος πού ἴσταται πάνω στους ἄλλους κατώτερους Ἀγγέλους καί λέγοντάς τους ἐτοιμάστε τους ὅλους δηλαδή τούς νεκρούς ὅλους γιατί πάρεστι ὁ κριτής δηλαδή ἔφτασε ὁ Κριτής δηλαδή ἰδού ὁ νυμφίος ἔρχεται ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν Αὐτοῦ καί ἐγείρεσθε εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου. Ἀλλά πολλές θά εἶναι οἱ σάλπιγγες καί στήν τελευταία θά κατέβει ὁ Κριτής. Αὐτό εἶναι τό μυστήριο – γιατί μυστήριο; Ἐπειδή δέν εἶναι φανερό στά λόγια του Κυρίου καί δέ φανερόνεται σέ ὅλους παρά μόνο στους φίλους καί ἄρα πολλή ἀγάπη καί τιμή μᾶς κάνει πού μᾶς ἀποκαλύπτει τά ἀπόρρητα μυστήρια τοῦ Θεοῦ ὅπως λέει κι ὁ Κύριος ὅτι σᾶς ὀνόμασα φίλους Μου γιατί ὅλα ὅσα ἄκουσα ἀπό τόν Πατέρα Μου σᾶς τά γνώρισα – λέει ὁ Ἀπόστολος καί ἄλλοῦ δηλαδή ὅτι Αὐτός εἶπε καί ἐγεννήθησαν καί ἡ σάλπιγγα δηλώνει ὅτι προστάζει καί νεύει ὁ Θεός ἔτσι ὥστε νά φτάνει σέ ὅλα καί ὅλοι θά ἀλλάξουν ζῶντες τότε ἀλλά καί κεκοιμημένοι γιατί ταυτόχρονα θά ἀναστηθοῦν τά σώματα καί θά μποῦν οἱ ψυχές σ’ αὐτά ἀλλά ἡ ἀνάστασις τῶν τεθνεώτων διπλή γιατί δικαίων καί ἀμαρτωλῶν εἶναι δηλαδή ἀλλαγὴ δικαίων σέ ζωή ἐνῶ ἀμαρτωλῶν γιά κόλαση. Ὅπως δηλαδή ὁ Πατέρας κατέβηκε στό ὄρος Σινά καί εἶχε Ἀγγέλους νά Τόν ὑπηρετοῦν καί σάλπιγγες. Καί αὐτή ἡ προσταγή τοῦ Θεοῦ θά κάνει τή γῆ νά ἀναδώσει τά σώματα τῶν νεκρῶν μεταβλημένα σέ ἀφθαρσία ἐνῶ ἡ φωνή τοῦ Ἀρχαγγέλου θά ἐνεργήσει μέσω τῶν Ἀγγέλων γιατί ἄλλοι θά ὑπηρετοῦν γιά νά συναχτοῦν ὅλοι σέ ἓνα τόπο ἀπό ὅλα τά μέρη τῆς γῆς ὅπως θά βρίσκονται νεκροί ἀφοῦ ἀναστηθοῦν ἀπό τά μνήματα. Ἄρα μέ τή φωνή καί προσταγή τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ θά ἀναστηθοῦν ὅλοι οἱ νεκροί ὅπως λέει ὁ μόνος του ἔρχεται ὦρα καί τά λοιπά καί μέ σάλπιγγες λέει κι ὁ εὐαγγελιστής ὅτι θά ἀποστείλει τούς ἀγγέλους Του μέ μεγάλη σάλπιγγα καί θά συγκεντρώσουν τούς ἐκλεκτούς Του ἀπό τά τέσσερα ση- μεῖα τοῦ ὀρίζοντα ἀπ’ ἄκρη σ’ ἄκρη (καί σάλπιγγες εἶναι οἱ ἀγγελικές δυνάμεις ὅπως δηλαδή ἡ σάλπιγγα ἠχεῖ ὅπως θέλει καί ἐμπνέει ὁ τεχνίτης ἔτσι καί οἱ θεϊκές σάλπιγγες ὅ,τι ὁ κοινός Δεσπότης καί Δημιουργός μέ τόν Ἀρχάγγελο κελεύσει καί ὅπως ἐνέπνευσε τόν Ἀδάμ καί ζωοποιήθηκε ἔτσι καί στή Δευτέρα Παρουσία θά ἐμπνεύσει μέ τίς ἀγγελικές σάλπιγγες καί θά ζωοποιηθοῦν οἱ νεκροί ὅπως λέει κι ὁ Ἅγιος Θεσσαλονίκης Γρηγόριος – δές ἀκριβῶς Θησαυρό Κυρίου, τ.

Α΄ & Β΄, Ἀθήνα 2015). Προσθέτει κι ὁ σοφός κι ἂν τότε στό ὄρος Σινά μέ μέτριο ἦχο στους παρόντες δέν ἄντεξε ὁ λαός τήν ὑπερβολή τοῦ

δέους και εἶπε στό μέγα Μωυση̄ λάλησέ μας ἐσύ και ὄχι ὁ Θεός σέ μᾶς γιά νά μή πεθάνουμε ποιός τότε θά ὑπομείνει τή φωνή ποῦ θά ἔρθει;

Και οἱ νεκροί ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον λέει δηλαδή οἱ νεκροί ποῦ πέθαναν ὡς Χριστιανοί πιστοί και δίκαιοι θά ἀναστηθοῦν πρῶτα ἐπειδή θά ἀρπαχθοῦν ἀπό τίς νεφέλες και θά ἀναληφθοῦν στό ὕψος γιά νά πᾶνε νά προῦπαντήσουν τόν Βασιλέα Χριστό ἐρχόμενο μέ δύναμη και δόξα πολλή και γιά τοῦτο και πρῶτοι αὐτοί θά ἀναστηθοῦν ἐνῶ οἱ ἄπιστοι και οἱ ἀμαρτωλοὶ τελευταῖοι θά ἀναστηθοῦν ἐπειδή αὐτοί οἱ ταλαίπωροι δέ θά ἀρπαχθοῦν μέ τίς νεφέλες οὔτε θά πᾶνε νά προῦπαντήσουν τό φοβερό Κριτή παρά θά μείνουν κάτω προσμένοντας τήν παρουσία Του. Νεκροί ἐν Χριστῷ εἶναι ὄχι μόνο ὅσοι πίστεψαν στό Εὐαγγέλιο Χριστιανοί ἀλλά και ὅσοι ἐν νόμῳ και πρό νόμου ἔλαμψαν δίκαιοι και τελειώθηκαν στήν πίστη τοῦ ἐλευσόμενου Χριστοῦ και ἀπαρχή Χριστός και ὁδός ἀναστάσεως ἔγινε και μετά ἀπό Αὐτόν θά ἀναστηθοῦν ὅλοι οἱ τοῦ Χριστοῦ δηλαδή οἱ πιστοί Του Χριστιανοί ὅσοι πρόκοψαν σέ ἀρετές –και πρό νόμου και ἐν νόμῳ και μετά νόμον δικαιωθέντες – πρῶτοι θά ἀναστηθοῦν ἐν Χριστῷ ὅταν ἔρθει ὁ Χριστός ἐξ οὐρανοῦ ὡς προνόμιό τους ἔχοντάς το οἱ δίκαιοι αὐτοί και ἀξίωμα νά προηγηθοῦν τῆς ἀναστάσεως τῶν ἄλλων γιά νά ὑποδεχθοῦν ἀρπαγέντες σέ νεφέλες και τιμητικά στόν ἀέρα τό Χριστό και ἔπειτα θά ἀκολουθήσει τό τέλος ὅλων τῶν ἀνθρώπων και τῆς ἀναστάσεώς τους ἐπειδή ὅλοι θά ἀναστηθοῦν. Ἄρα ἄς μή μικροψυχοῦμε οἱ Χριστιανοί ἀφοῦ και οἱ Ἄγιοι και οἱ Δίκαιοι κι ἄς μαρτύρησαν μέ τήν πίστη τους ὅτι εὐαρέστησαν τό Θεό τά ἐπηγγελμένα ἀγαθά δέν ἀπόλαυσαν ἀκόμα δηλαδή τά οὐράνια στή ζωή αὐτή ἐλπίζοντας μόνο στό Χριστό γιατί ἄν μόνο ἐδῶ ἀποβλέπουμε και δέν ὑπάρχει ἄλλη ζωή αἰώνια τότε δυστυχέστεροι ὅλων και ἀθλιότεροι εἴμαστε κι ἀπό ἀπίστους και ἀσεβεῖς ἀλλά ὄχι ἐπειδή και ἡ ψυχή και τό σῶμα κοπίασαν και ἄρα και τά δύο θά ἀμειψοῦν καλά και κακά ποῦ διαπράξαμε ἀνάλογα και ὄντως ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος ὄν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος Κριτής ὡς ἀμοιβή και χρέος γιά τή δικαιοσύνη Του ἀνάλογα μέ τούς κόπους μας! Κανονικά εἶναι βέβαια χάρη και δωρεά ἀλλά γιά νά φιλοτιμηθοῦμε νά ἐργαζόμαστε τίς ἐντολές Του περισσότερο παρακινημένοι ὀνομάζει αὐτά ἀμοιβή και μισθό και ὀφειλή ἀπό τόν φιλότιμο και ἀγαθό Κύριό μας ποῦ συγκαταβαίνει στίς ἀσθένειές μας αὐτές και λέει στό εὐαγγέλιο κάλεσε τούς ἐργάτες και δώστους τό μισθό! Ἄν δέν ἐκτελοῦμε τίς ἐντολές κάνουμε λάθος και ἄν περιμένουμε μισθό ποῦ μᾶς ὀφείλεται πάλι λάθος κάνουμε γιά τή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν γιατί μισθό δέν ἔχουν νά λάβουν οἱ δοῦλοι ἀπό

τόν Κύριό τους αλλά ούτε κι ὅποιοι δέ δουλεύουν σωστά εἶναι ἐλεύθεροι λέει ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Ἀσκητής καί γιά τοῦτο ἡ Βασιλεία αὐτή δέν εἶναι μισθός ἀλλά χάρη Δεσπότη καί ἔχει ἐτοιμαστῆ γιά τούς πιστούς Του δούλους. Ἄλλωστε τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περί πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Καί ὅλα αὐτά μέχρι τῆ συντέλεια γιατί τότε θά ἀναλάβουμε καί τά σώματά μας ἀναστημένα καί τό τέλειό της μακαριότητος κατά τή χάρη καί τό μεγαλόδωρο τοῦ Θεοῦ κι ὄχι κατ' ὀφείλημα τῶν ἔργων μας ἀποδιδόμενη. Καί μέ συντομία λέει γιά νά πῶ ὁ Θεός καί χρωστᾶ καί δέ χρωστᾶ καί ἀποδίδει ὡς χρέος καί πάλι δωρεάν δίνει ὅ,τι ἀποδίδει γιατί μεταμέλει καί δέν ἀθυμεῖ καί ὀργίζεται καί δέν ταραζεται καί μεταβάλλει τά ἔργα Του καί δέν ἀμείβει τή βουλή Του καί ἀποδέχεται ὅ,τι βρῖσκει καί ποτέ δέν ἀποβάλλει καί πλουτίζει ὅ,τι ὀφείλουμε καί τέλος τί ἔχουμε πού δέν εἶναι δικό Του; Ἀποδίδει λοιπόν τά ὀφειλόμενα κι ἄς μή χρωστᾶ πουθενά καί δωρεάν δίνει τά ὀφειλόμενα καί τίποτε δέν ἀποβάλλει. Ὁ Κύριος νά μᾶς δώσει νά βροῦμε ἔλεος ἀπό τόν Κύριό μας Αὐτόν ἐκείνη τή μέρα γιά νά σωθοῦμε καί μαζί νά λάβουμε καί χάρη καί δόξα καί μακαριότητα ἡλεημένοι ἐδῶ καί κεῖ μέ οὐράνια δόξα καί στέφανο μακαρίων τῆς χάριτος καί φιλανθρωπίας Του.

Κι ἔπειτα ἐμεῖς –κι ὁ ἀπόστολος ὡς ζωντανός τότε ἐπειδή αὐτός τούς ὀμιλεῖ τώρα γιά ὅ,τι θά γίνει ἐκεῖ– κι ἐμεῖς λοιπόν οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι μαζί τους θά ἀρπαγοῦμε σέ νεφέλες καί θά πᾶμε νά προῦπαντήσου- με τόν Κύριο στόν ἀέρα καί ἔτσι θά εἴμαστε γιά πάντα μαζί Του λέει ἀκολούθως γιατί ἂν καί οἱ νεκροί θά ἀναστηθοῦν πρῶτοι ὅμως καί μεῖς λέει οἱ ζωντανοί δηλαδή ὅσοι τότε θά βρεθοῦν ζωντανοί ἀπό τούς δικαίους Χριστιανούς ἀφοῦ στό δικό του πρόσωπο ἐκείνους φανερώνει ὁ Παῦλος ὅπως εἶπαμε πῶς πάνω. Ἄν καί οἱ νεκροί λοιπόν θά ἀναστηθοῦν πρῶτοι ὅμως καί οἱ τότε ζωντανοί εὐρεθέντες Χριστιανοί καί δίκαιοι καί ἄξιοι δηλαδή ἀμέσως θά ἀλλάξουν παρόμοια μέ τούς νεκρούς πού ἀναστήθηκαν καί αὐτοί θά ἀρπαχτοῦν μέ νεφέλες γιά νά πᾶνε νά προῦπαντήσουν τόν Κύριο στόν ἀέρα ἐπειδή ὅπως ὁ Χριστός ἀφοῦ ἀναστήθηκε ἀναλήφθηκε καί στούς οὐρανοῦς μέ νεφέλη ὅπως γράφεται στίς Πράξεις ὅτι δηλαδή νεφέλη Τόν ἀνέβασε στούς οὐρανοῦς ἀπό τούς ὀφθαλμούς τους καί ἔτσι ἀνάλογα καί ὅσοι ἔζησαν κατά Χριστόν Χριστιανοί ὄχι μόνον θά ἀναστηθοῦν ἀλλά καί θά ἀναληφθοῦν καί μάλιστα καί μέ τό αὐτό ἀμάξι δηλαδή μέ τίς ἴδιες νεφέλες μέ τίς ὁποῖες ἀναλήφθηκε καί ὁ Χριστός. Ἀλλά θά ἀποροῦσε κανεῖς ἐπειδή ἂν ὁ Χριστός θά κατέβει γιά ποιά αἰτία ἀρπάζει πάνω τους δίκαιους Χριστιανούς; Καί γι' αὐτό λέμε ὅτι γιά δόξα καί τιμή τούς ἀνεβάζει ἀφοῦ ὅπως ὅταν ἓνας

Βασιλιάς πρόκειται νά μπεῖ σέ μία πόλη ὅσοι εἶναι ἔνδοξοι καί μέ τιμές πᾶνε καί τόν προὔπαντοῦν ὅσοι βέβαια δέν εἶναι κατάδικοι πού δέ βγαίνουν ἔξω παρά προσμένουν μέσα τόν Βασιλιά γιά νά τούς κρίνει καί ἔτσι ἀκριβῶς καί τότε θά συμβεῖ καί οἱ δίκαιοι ἀρπάζονται ἀπό τά νέφη καί πᾶνε μέ παρρησία νά συναντήσουν τόν Κύριο καί μετά τήν κρίση θά μένουν πάντα ἐνωμένοι μαζί μέ τό Βασιλιά Χριστό –ή ὁποία ἔνωση αὐτή εἶναι ὅλων τῶν ἀγαθῶν τό κεφάλαιο– συμβασιλεύοντας καί συνδοξαζόμενοι μαζί Του αἰώνιος ἄφθαρτοι καί ἀθάνατοι ὅπως οἱ μαθητές Του στή θειότατη Μεταμόρφωση ὀλόφωτοι ὁρατά ἀλλά καί νοερά μέ ἀπαθῆ καί ἄυλο νοῦ μιμούμενοι θειότερα τούς ὑπερουράνιους νόες ὑπέρ νοῦ ἐνῶ οἱ ἁμαρτωλοί κι ἄς εἶναι καί Χριστιανοί μένουν ὅμως οἱ ἄθλιοι κάτω ντροπιασμένοι καί ἀπαρρησίαστοι καί ἀφοῦ κριθοῦν θά πᾶνε στήν αἰώνια κόλαση. Σαν τά παιδιά πού ἔρχεται ὁ πατέρας τους καί πᾶνε νά τόν προὔπαντήσουν καί νά τόν φιλήσουν χαρούμενα πού ἔχουν ἀνάμεσά τους κάποια παιδιά πού δέ θέ- λουν νά πᾶνε στόν πατέρα τους ἔτσι θά εἶναι καί τότε καί σκεφτεῖτε τί τρόμος καί ποιός φόβος σέ ὅσους ἀπομένουν στή γῆ καί δέ βρεθοῦν μέ τόν Πατέρα! Καί τότε ἂν ἀναλογιστοῦμε ὅτι στό σωματικό θάνατο φοβόμαστε καί τόν αἰφνίδιο καί ἀπό σεισμό καί ἀπό ἀπειλές τότε τί ἔχει νά γίνει ὅταν ἔρθει ὁ αἰώνιος καί τί θά πάθουμε; Στό ἱερό εὐαγγέλιο δίδαξε ὁ Κύριος ὅτι δύο θά βρίσκονται στήν κλίνη καί ὁ ἓνας μένει κι ὁ ἄλλος παραλαμβάνεται καί δύο στό μύλο καί δύο στόν ἀγρό ὁμοίως γιάτί μέ τήν κλίνη μᾶς φανέρωσε τούς πλούσιους καί τρυφηλούς καί μέ τό μύλο τούς φτωχοῦς καί μέ τόν ἀγρό τούς ἀγρότες καί μέ αὐτούς μας δίδαξε ὅτι κάθε τρόπος ζωῆς καί κάθε ἐπάγγελμα ἔχει καί σωζόμενους καί κολαζόμενους ἀφοῦ ἀπό παντοῦ οἱ καλοί φυλᾶνε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί θά ἀρπαγοῦν ἀπό τίς νεφέλες γιά νά συναντήσουν τόν Κύριο δηλαδή νά σωθοῦν ἐνῶ οἱ ἄλλοι οἱ κακοί καί οἱ παραβάτες τῶν ἐντολῶν θά μείνουν κάτω δηλαδή θά κολαστοῦν γιάτί ὅ,τι ἀποθησαυρίσαμε ἐδῶ αὐτό καί κεῖ θά δοῦμε σάν τά δέντρα πού τό χειμῶνα γεμίζουν γιά νά δώσουν τόν καρπό τούς τήν ἄνοιξη. Τῶν ἀγίων ἡ θεοειδῆς εἰκόνα καί μορφή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπό τήν παροῦσα ζωή τυπώθηκε μέσα στίς καρδιές τους ὅλο φῶς καί οὐράνιο καί τό σῶμα τους καί θεοειδές θά κάνει καί θά εἶναι ἐνῶ τῶν ἁμαρτωλῶν καί ἀκαθάρτων τό σῶμα μέ τό σκοτεινό σκέπασμα τοῦ κοσμικοῦ πνεύματος πού σκέπασε ἀπό δῶ τήν ψυχή τους καί ἔκανε τό νοῦ τους σκοτεινό καί ἄσχημο μέ τήν ἀσχήμια τῶν παθῶν καί τῆς ἁμαρτίας αὐτό τό σκοτεινό σκέπασμα λοιπόν θά δείξει ἀλίμονο! καί τό σῶμα τῶν ἁμαρτωλῶν σκοτεινό μαζί καί γεμάτο ἀπό κάθε ντροπή. Καί βέβαια ἡ δόξα ἐκείνη καί ἡ χάρη τοῦ Πνεύματος πού λαμβάνουν ἀπό δῶ ἀκόμα οἱ ψυχές τῶν Ἁγίων αὐτή θά σκεπάσει τά σώματά τους καί

θά τά ἀρπάξει στούς οὐρανοὺς ὥστε καί αὐτά μαζί μέ τίς ψυχές νά ἀναπαυτοῦν καί νά χαροῦν αἰώνια στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ σῶματι καί ψυχή διηνεκῶς μέ τίς νοητές πτέρυγες τοῦ Πνεύματος!

ΠΗΓΗ: ΔΡΑΜ 2019

**ΜΙΧΑΗΛ ΤΣΑΚΙΡΑΚΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΡΗΤΩΝ ΘΕΟΛΟΓΩΝ**